

Arbejdere, der skulde have Adgang til Arbejdet, holdtes indenfor Understøttede paa Kommunehjælp.

Indenfor Kredsen af Arbejdsløse, der oppebærer Kommunehjælp, maa der sondres mellem de 2 Kategorier: forsikrede og ikke-forsikrede.

a. Forsikrede.

De forsikrede arbejdsløse er paa Kommunehjælp, enten fordi de har opbrugt deres Hjælp i Kasserne, eller fordi de er faldet for Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Arbejde igennem et vist Tidsrum (10 Maaneders og 26 Ugers Bestemmelsen). Dette, at en arbejdsløshedsforsikret Arbejder har opbrugt sin Arbejdsløshedsunderstøttelse, er imidlertid ikke Udtryk for, at den paagældende er i den Grad fjernet fra sit Fag, at det ikke kan forventes, at han ad naturlig Vej atter kan faa Beskæftigelse i Faget. Et Udtryk herfor findes efter Raadets Formening imidlertid i Fortabelsen af Ret til Understøttelse i Henhold til de nævnte Bestemmelser om Arbejdsløshed igennem et vist Tidsrum, og det er derfor Raadets Opfattelse, at Deltagelse i Arbejder af den her nævnte Art bør begrænses til saadanne Arbejdere, der er faldet for de nævnte Bestemmelser. Efter Tallene pr. ult. December 1934 kan man regne med, at et Antal af ca. 5 300 Arbejdere er udelukkede fra Understøttelse, fordi de ikke i de sidste 3 (4) Aar har haft Arbejde i 26 (39) Uger, samt at et Antal af ca. 21 400 (heri medregnet de 5 300) er udelukket, fordi de ikke i Løbet af de sidste 2 Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder. Om det da bliver nødvendigt inden for denne Kreds at foretage en yderligere Begrænsning (f. Eks. til Personer, der i de sidste Aar har været arbejdsløse i et vist Dageantal), maa afhænge dels af finansielle Overvejelser dels af statistiske Betragtninger over Arbejdsløshedens Omfang og Fordeling. Holder man sig imidlertid til det forannævnte Kriterium, skal blot nævnes, at efter Udgangspunktet maatte da ogsaa saadanne Arbejdere, der ikke opfylder Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om 10 Maaneders Beskæftigelse inden for de 2 sidste Aar, men som paa Grund af en meddelt Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen endnu oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, have Ret til Deltagelse i de nævnte Arbejder.

b. Ikke-forsikrede.

For denne Gruppe arbejdsløses Vedkommende maa Udvælgelsen ske ud fra samme Udgangspunkt, nemlig den ringe Udsigt til ad naturlig Vej atter at komme i Arbejde, og der vil følgelig i første Række blive Tale om Personer, som igennem længere Tid har været arbejdsløse og som Følge deraf i længere Tid har oppebaaret Understøttelse. For denne Gruppens Vedkommende er der ikke nogen Grund til at trække Linien for skarpt op, da Kommunerne i Overensstemmelse med Udgangspunktet vil have Interesse i først og fremmest at bringe de Personer i Arbejde, hvis Udsigter for selv at skaffe sig Arbejde er ringest.

Det er imidlertid Arbejdsløshedsraadets Opfattelse, at den nærmere Fastsættelse af Regler for Afgrænsningen af den Gruppe Arbejdere, som skal bringes i Arbejde, ikke kan ske uden en Drøftelse med Repræsentanter fra Arbejdsløsheds-kasserne.

III. Arbejdstid og Arbejdsløn.

Udgangspunktet er her, som tidligere anført, ved Hjælp af Arbejde at skaffe de paagældende et Livsophold, der vel er bedre end den Understøttelse, de hidtil har subsisteret for, men som er ringere end det Arbejdsvederlag, det frie Arbejde byder sine Arbejdere.

Dette Resultat kan naas enten ved en betydelig Nedsættelse af Vederlaget for det paagældende Arbejde eller ved en Nedsættelse af Arbejdstiden eller ved Nedsættelse af begge Dele. For at gaa den Vej at nedsætte Arbejdslønnen taler, at Udgifterne ved de paatænkte Arbejder herved bliver mindre, omend det ikke maa glemmes, at jo flere Arbejdere, der kommer ind under Ordningen — hvilket opnaas gennem en Nedsættelse af Arbejdstiden, — des mere vil det offentlige spare paa Understøttelser.